

OBWODZONY (2) *part praet pass impf*

N pl subst obwodzone (2); -é (1), -(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: obwodzony przez kogo (1) *SarnStat*, *czym [urzędem]* (1) *UstPraw*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. obwieść.

praw. Stwierdzany przez urzędnika (2) :

Wyrażenia: »obwodzone rany« (2): Rány iáko niegdy przez Woznégo bywály obwodzone, y przez świádki dowodzone. *SarnStat* 616; *UstPraw* D4v.

»obwodzony urzędem [= *przez urząd*]*«* (1): o obwodzeniu ran. [...] Rány máią być zá świeża obwodzone vrzędem Grodzkiem *UstPraw* D4v.

Cf **OBWODZIĆ**

MN